

Við reim og selum?

Oddagrein

Hogni Hoydal hevði í bløðunum herfyri eina grein, ið hann nevndi "Við reim og selum". Eftir hesa grein hevur hann ákært bæði Sambandsflokkinn og formannin í Føroya Arbeiðarafelag fyri at grunda síni útsøgn á ósannindir. Hesi bæði omanfyrinevndu hava nevniliga vist fullveldisætlanini frá sær.

Gamalt er, at best er at sópa fyri egnari hurð, áðrenn man loypir á grannan. Greinin hjá Hogni Hoydal "Við reim og selum" er misvisandi. Hogni Hoydal sigur, at talan er um "worst case scenario" fyri Føroyar. Eisini setur hann ein roknskap upp viðvíkjandi donsku pensiónunum í Føroyum, har av krigspensiónin er bróðurparturin, sum visir, at tær 100 milliónir als ikki skulu takast við í búskaparligar útrokningar fyri Føroyar.

Útyvir, at Hogni sær burtur frá multiplikatoreffektini og øðrum árinum av hesum pensiónum, so letur hann eisini Føroya fólk fáa ta fatan, at Hvítabók hevur grundað seg á ringast hugsandi búskaparligu útlit. Hogni Hoydal sigur eisini, at Hvítabók visir púra greitt, at livistøðið ikki versnar. Hettar er ikki satt og eigur at rættast.

Hvítabók sigur, at lönir fara at lækka lutfalsliga í mun til umheimin. T.v.s., at leypikraftin í Føroyum minkar og ger harvið, at livistøðið fellur, eftirsum tað mesta av dagligum forbrúki verður innflutt og gerst tí lutfalsliga dyrari.

Nú er hettar ikki serliga væl lýst í Hvítubók, tí búskaparbolurkurin hevur skorið seg sjálfan frá at viðgera árin á einstaka húsarhaldið og virkið. Við øðrum orðum vil Hogni Hoydal hava hvørt húski í Føroyum at taka støðu til nakað, ið ikki fortelur hvørjum húski, hvussu tað kemur at ávirka. Her væntar upplýsing — og tað í ólukkumát!

So seint sum Leygardagin segði ein av búskaparfrøðingunum, ið hevði verið við at skrivað Hvítubók, at ein búskaparvøkstur uppá 2% um árið í eini skiftistíð er ov bjartskygt. Eisini sigur hesin sami maður, at framlogin av búskaparpartinum í Hvítubók er ikki noktandi. Ein kreppa sum vit høvdu hana fyrst í nítíðunum kann hugsast sum liður í einari minkandi ríkisveiting.

Spurningurin er, um Hogni Hoydal ikki átti at rættað sína misinformasjon av føroysku borgarunum alment. Sum stóðan stendur nú, so hava vit serfrøðingar, sum siga eitt, og Hogni Hoydal, sum sigur eitt annað. Tað ber ikki til at vísa atfinningum frá sær, tí at einhvør kritikkur er at niðurgera teir serfrøðingar, ið skrivað hava, og so samstundis tosa beint imóti somu serfrøðingum.

Spurningurin er eisini, um Hogni Hoydal nú gevst við tí ikki noktandi lýsingini av búskaparpartinum av Hvítubók. Tað er eitt álvarsmál, um ein Landsstýrismaður, vitandi um skeivleikar í eini framløgu, heldur áfram við at leggja hettar tilfar fram á hendan hátt. Eru búskaparfrøðingarnir í búskaparbolurkurin samdir við Hogni Hoydal? Eru teir samdir innanhýsis? Hogni Hoydal fær tað at ljóða sum hann hevur allan bókin í rygginum hvat reim og selum viðvíkur, men tað fingi vit sjón fyri søgn leygardagin, at so er ikki.

Sjálvsagt vilja tað altíð vera ymsar meiningar um eitt skrivligt arbeiði. At taka Hvítubók sum nakað endaligt og ikki góðtaka kritikk er at niðurgera allar teir serfrøðingar í Føroyum, ið ikki hava verið við til at skriva Hvítubók.

Sosialurin

Lesarabrøv:

Útvarpsveðurtíðindini

Sum flestu føroyingar lurti eg dagliga í lötum eftir útvarpinum. Tað er rættliga fjølbroytt og fyri tað mesta áhugavert. Tó haldi eg at tónleikur hevur fingið í so nógv av tíðini. Við hvørt er tað eisini nakað popput og lættisoppakent. Helst halda onnur tað øvugt og kanska hava tey rætt.

Eitt er tó eyðsýnt. Í seinastuni er tað vorðið so sambandskt sum ongantíð fyrr. Men kanska er tað eisini bara gott sum móteitur móti øllum loysingarrákinum sum uppi er í tíðini. Heilt vist er at høgrivongur í Javnaðarflokkinum hevur góðan fong í útvarpinum, men teir hava eisini harðliga

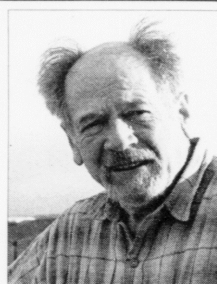
hjálp fyri neyðini, so kroystir sum hann er í lötuni er.

Tað var nú ikki um hetta eg skuldi røða, men um upplesturin av veðurvænnum um fyrri herleiðirnar kring Føroyar. Førsøgnini sjálvari sær er góð og rættliga eftirfarandi. Bert spell at hon vanligar verður lísu so skjótt at tú bert megnar at fáa helvtina við. Upplesarin skundar sær so nógv at hann snávar um orðini. Tú fer ta fatan at lönin hjá honum onkursvegna er knýtt at hvussu nógv orð hann megnar at lesa um minuttin. Mer vituligt er hetta ikki so og kundi hann tí kunna givið sær eitt sindur betur stundir, so at vanligt fólk

kundi fingið við tað, sum sagt verður, og at rusla niður førsøgnina á ein lepa. Tað eru fólk á sjónum sum hava brúk fyri veðurførsøgnini og sum, ta tað er gjørligt, laga arbeiði eftir veðrinum.

Gott hevði tað verið um útvarpstjórin lat manningina sum lesur førsøgnina lurtu eftir danska, norska ella íslenska útvarpinum so teir kundu hoyrt hvussu hinir lesa. At taka imóti og at skriva niður veðurtíðindini frá teimum havi eg onganturuppleika við, men frá okkara egna útvarpi - nei.

Tað hevði verið góð hjálp um manningin á útvarpinum hevði tikið seg saman og lært seg at stóru munur

er á at lesa samanhangandi tekst og at lesa veðurtíðindini og at ferðin tí má vera ein heilt onnur.

Umboð á Koci Maru 108
A. Guttormur Djurhuus

Rennibreyt í Gundadali

Undirritaði las eina grein í Sosialinum 16. september, sum fekk tað til at renna kalt niður eftir rygginum. Har sigur borgmeistarin í Havn: »Rennibreytin verður skjótari veruleiki uttanfyri Tórs-vøll!«. Hvussu ber til at tað nú er blivið so átrókandi at gera rennibreytina skjótt? Tað er skundurin, sum hevur givið borgarunum í Tórs-havn ein vøll, sum hevur vist seg at verða beinleiðis livshættisligur!

Um ein hyggur at tí nýggja fótboldsvøllinum í Gundadali í dag, so er neyðugt at taka áskoðaraplássini niður aftur og gera tey so sterk, at tey halda, eisini tá teir ringu ódnirnar raka Føroyar. Ó tað áskoðaraplássini eru tikin niður, so er lagað manni at spreingja teir fáu metramar sum mangla, soleiðis at pláss verður fyri rennibreytini.

Um ein hyggur at, hvussu nógv pláss er bæði millum vøllin og áskoðaraplássini báðu megin og aftan fyri áskoðaraplássini móti hóluni á Nabb, so er ivasamt, um tað er neyðugt at spreingja meir enn einar 2-3 metrar og so einans niðast

við. Harvið verður tann størsti parturin av teimum 2,7 milliónunum, sum tað skuldi eittast at kosta at spreingja fyri rennibreytini, spardar. So kundi man bygt áskoðaraplássini á hellina og bygt tak útyvir, soleiðis at áskoðarnir óansæð verðu sita tryggir og turri til fótbolds landsdystir.

Tað tykist sum um borgarstjórin ikki veit, hvussu nógv arbeiði skal til, áðrenn arbeiðið uppá eina rennibreyt aðrastaðni kann setast í gongd. Fyrst skal eitt hóskandi óki finnast, tá ein hevur funnið eitt møgulegt óki, so skal ein kanna, um ókið er brúklíkt, og um tað eru aðrir bólkir í samfelagnum, sum eisini hava áhugað í sama óki. Um so er, so kann tað taka ár áðrenn tað er avgjørt, hvør sleppur fram- at. So skal ókið gerast klárt t.v.s. gravast skal út, møguleiga spreingjast og so planerast. Hetta kemur óiva at kosta minst tær 8-10 milliónir, sum øll rennibreytin kemur at kosta á Tórs-vølli, og enn er rennibreytin ikki gjørd. Men nú er man so komin líka langt, sum man í dag er komin í Gund-

adali! Man hevur bert spilt nógvan pening hjá borgarunum óneyðuga og brúkt óneyðuga nógvu tíð.

Hvussu ber til at meirlutin í Tórsvallargrunninum kann siga seg verða imóti at gera tað, sum grunnurin er settur til at gera? Um meirlutin er imóti, so er einasta loysn, at hesir menn taka seg úr grunninum og lata onnur koma til, sum vilja arbeiða fram imóti tí, sum endamálsorðingin sigur skal gerast.

Eg trúði, at frægasta loysn var, um býráðið hevði tikið um endan og gjørt eitt landsstadion, sum allir borgarar í landinum kunna savnast um, men eftir at hava sæð, hvat í borgarstjórin er citeraður fyri at siga, so veit eg ikki, um hetta er ein gongd leið. Men vónandi er greinin ein misskiljing, tí eg minnst oyggja-lygkinnar á Isle of Wight, tá ein ungur politikari, sum sat í mentunarmálanevndini, lovaði undirritaða, at hann altíð vildi arbeiði fyri, at frælsur ítróttur fekk góðar umstøður í høvuðstaðnum so leingi hann hevði nakað at skula havt sagt. Nú er

viðkomandi borgarstjóri og eg havi ilt við at trúgva, at tað er sami maður, sum nú hevur í hyggju at oyðileggja møguleikarnar hjá tí frælsa ítróttinum at mennast saman við hinum ítróttargreinunum í Gundadali.

Við Frælsari
ítróttarkvøði
Heri Ziska

P.S.: Man nakar seta fyribils veggir upp, leggja tak om- anyvir, flyta inn í húsin og síðan biðja ein arkitekt koma við einum uppskoti um, hvussu húsinu skulu byggjast? Soleiðis er Tórs-vøllur gjørdur!

Fiskikapping í Lørvík

Leygardagin 18. september var 14. árið á rað at Bygdarhúsið í Lørvík skipaði fyri fiskikapping til frama fyri húsið. Hugagóðir hava teir lagt frá landi á hvørjum ári síðani 1986, eisini um veðrið hevur verið vánaligt so aðrir hava avlöst.

I ár sá heldur ikki ov gott út. Streymurin var góður, men veðurmenninir spáðu upp til vindmegi 18 á lands- ynningsi og eysti. Tá so har- affur varð skipað fyri bussferð vestur í Váganar sama dag í samband við ein

týðandi fótboldsdyst, varð ikki væntað nokur serlig undirtøka.

Men hóast tað, so lögdu 7 bátar frá landi leygar- morgunin kl. 8, og tibetur artaði veðrið sær væl betur enn spáað.

Hóast motorstopp, sleip og uppisetur við agn royndis fiskariði bara væl, tí ikki hevur ljóðað ov væl frá frammanundan. Í meðal vóru 105 pund uppá manning.

Mest uppá mannin hevði Aldan við Meinhard Hein-

esen og soninum Brian. Teir høvdu 142 pund í part. Næstur teimum var Knútur við Robert Langard og Henning Hansen, 140 pund í part og triður var Alitið við Hans Olsen, Árna Ler- vig og Paula Johannessen við 131 pund í part. Teir høvdu eisini størstu veiduna pr. bát 392 pund og fingi ferðasteyp sum Sjóvinnu- bankin gav í 1986. Hinir fingi allir steyp til ognar sum Norðoya Sparikassi hevur latið.

Aftaná varð sum vant

bjøða til kaffi og pannikok- ur í matarhøllini hjá Tavuni.

Nevndin í Bygdarhúsinum sigur at tey eru ógvuliga takssom fyri tann ofurvilja hesir menn vísa við at ofra ein heilsan dag og veidu til frama fyri Bygdarhúsið bert fyri ein kaffimunn og panni- kókur. Somu tók veitir nevndin eisini teim konum, sum ókeypis bakaðu kokur til kokutombolaði. 53 kók- ur, sum vóru seldar eftir 1/2 tíma.